



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1956 r.

Nr 64

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

750 — nr 466 z dnia 26 lipca 1956 r. w sprawie zasad dokonywania zmian w planie inwestycyjnym 803

ZARZĄDZENIA:

- 751 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 lipca 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Kolei, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego i Ministrowi Żeglugi uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym 807
- 752 — Ministra Zdrowia z dnia 30 czerwca 1956 r. w sprawie stanowisk w wydziałach zdrowia (zarządach służby zdrowia) prezydiów rad narodowych, na których mogą być zatrudnione pielęgniarki i położne, oraz dodatków funkcyjnych przywiązanych do tych stanowisk 808
- 753 — Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 1956 r. w sprawie zasad obliczania stażu pracy niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia 809
- 754 — Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 1956 r. w sprawie warunków zatrudnienia, przy których praca salowych i uczniów w zawodzie połączona jest z narażeniem na działanie promieni Roentgena, ciał promieniotwórczych oraz fal elektromagnetycznych 810
- 755 — Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 1956 r. w sprawie kategorii pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, którym może być przyznany dodatek specjalny w wysokości 40% uposażenia zasadniczego 811
- 756 — Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 1956 r. w sprawie dodatku specjalnego dla pracowników zatrudnionych w niektórych aptekach otwartych 811
- 757 — Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 1956 r. w sprawie dyżurów nocnych i pogotowia pracy w aptekach społecznych 812

750

UCHWAŁA Nr 466 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1956 r.

w sprawie zasad dokonywania zmian w planie inwestycyjnym.

W celu uproszczenia trybu przeprowadzania zmian w planie inwestycyjnym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Określone w planie inwestycyjnym w ramach limitów zadania osiągnięcia założonego w planie przyrostu zdolności produkcyjnych i usługowych oraz założone w planach sfinansowania zadania obniżki zapasów środków obrotowych budów bądź dopuszczalny wzrost tych środków — są wiążące dla inwestorów wszystkich szczebli.

2. Zwiększenie ogólnego limitu inwestycyjnego inwestora centralnego może nastąpić na podstawie decyzji Prezydium Rządu. Zwiększenie, w uzasadnionych przypadkach, ogólnej sumy kredytów budżetowych przydzielonych inwestorowi centralnemu na sfinansowanie inwestycji następuje w trybie ustalonym w przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa.

§ 2. W planie inwestycyjnym dopuszczalne są zmiany zmierzające do:

- 1) terminowego albo przedterminowego zapewnienia przyrostu zdolności produkcyjnych lub usługowych, ustalonego w planie inwestycyjnym,
- 2) zapewnienia właściwego stopnia zaawansowania podstawowych obiektów lub kompleksów obiektów przewidzianych do oddania do użytku w roku następnym, zgodnie z harmonogramem budowy i przyjętymi dla danego typu obiektów cyklami produkcji budowlano-montażowej,

- 3) koncentracji środków inwestycyjnych rozproszonych na zbyt wielką ilość obiektów i unikania zamrażania środków inwestycyjnych w nadmiernym budownictwie nie zakończonym,
- 4) obniżenia zapasów maszyn i urządzeń nie zmontowanych przez przyspieszenie montażu maszyn i urządzeń wymagających montażu,
- 5) przystosowania limitów inwestycyjnych w zakresie zakupów maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza do aktualnych bilansów,
- 6) zapewnienia zgodności limitów inwestycyjnych z kosztorysami.

§ 3. 1. Dokonywanie zmian w planie inwestycyjnym polegających na:

- 1) wprowadzaniu nowych inwestycji — dopuszczalne jest pod warunkiem posiadania przez inwestora zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie wymaganym zgodnie z obowiązującymi przepisami dla podjęcia realizacji włączonego programu,
- 2) zwiększaniu limitów inwestycyjnych poszczególnych inwestorów — dopuszczalne jest, jeśli nastąpi jednocześnie przydzielenie środków finansowych w wysokości wystarczającej na pokrycie zwiększenia.

2. Nie wolno wprowadzać zmian w planie inwestycyjnym, jeżeli zmiany te:

- 1) nie mają zapewnionego pokrycia w wykonawstwie robót budowlano-montażowych,
- 2) powodowałyby obniżenie zadań w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) przekraczałyby wartość kosztorysową danej inwestycji,
- 4) naruszałyby aktualne bilanse maszyn i urządzeń lub środków transportowych.

3. Przejściowo — w odniesieniu do planu na rok 1956 — nie wolno przeprowadzać zmian w planie inwestycyjnym powodujących ogólne zmniejszenie lub skreślenie limitów przeznaczonych na zakup maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza lub na dokumentację projektowo-kosztorysową.

§ 4. 1. Inwestor bezpośredni może dokonywać zmian w ramach tytułu inwestycyjnego, z tym że zmiany te:

- 1) powinny się mieścić w ramach zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- 2) nie mogą powodować przesunięcia na dalszy okres terminu oddawania do użytku inwestycji, ustalonych w spisach tytułów inwestycyjnych,
- 3) nie mogą powodować zwiększenia kosztów utrzymania jednostek nadzoru inwestycyjnego.

2. Jeżeli jeden inwestor bezpośredni posiada kilka tytułów inwestycyjnych, to może dokonywać również zmian pomiędzy tytułami grupy II z zachowaniem zasad zawartych w ust. 1.

3. Inwestorzy bezpośredni mogą przekraczać limit inwestycyjny o:

- 1) wartość maszyn i urządzeń, które zgodnie z planem miały być zmontowane dopiero w latach następnych, jeżeli zmontowanie stało się możliwe w danym roku ze względu na przyspieszenie robót, pod warunkiem zapewnienia środków inwestycyjnych na pokrycie kosztów montażu,
- 2) kwotę dodatkowo uzyskanych i wpłaconych na rachunek inwestycyjny środków własnych, z wyjątkiem środków pochodzących z amortyzacji i wpływów uzyskanych z likwidacji środków trwałych,
- 3) wartość uzyskanych ponadplanowych świadczeń ludności w naturze.

§ 5. 1. Inwestor naczelny może dokonywać zmian limitów inwestycyjnych podporządkowanych mu inwestorów, z tym że zmiany te nie mogą powodować:

- 1) zmniejszenia limitów podstawowych obiektów w tytułach I grupy przewidzianych do oddania do użytku w danym roku lub przesunięcia na dalszy okres terminu oddawania ich do użytku,
- 2) wprowadzenia do spisu tytułów nowych tytułów I grupy.

2. Jeśli zmiany, o których mowa w ust. 1, dokonywane w planie terenowym powodują zmiany w budżecie, mogą one być przeprowadzane wyłącznie przez organ uprawniony do dokonywania zmian w budżecie.

§ 6. 1. Inwestor centralny może dokonywać w ramach ustalonego dla niego ogólnego limitu wszelkich zmian wykraczających poza uprawnienia inwestorów niższych szczebli.

2. Inwestor centralny obowiązany jest uzyskać zgodę właściwego wiceprezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w przypadku konieczności podjęcia decyzji co do:

- 1) zmniejszenia limitów w zakresie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, powodującego zmianę zakresu rzeczowego lub przesunięcie na dalszy okres terminu oddawania do użytku,
- 2) wprowadzenia do spisu tytułów grupy I nowych tytułów lub obiektów rozpoczynających nowe kompleksy produkcyjne lub usługowe,
- 3) zmniejszenia zatwierdzonego w planie inwestora centralnego łącznego limitu spisu tytułów I grupy o więcej niż 10%,
- 4) dysponowania na inne cele nakładów zawinkulowanych w rezerwach resortowych na rzecz inwestycji I grupy, jeżeli nie mogą być wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem określonym w winkulacie.

3. Decyzje inwestorów centralnych planów terenowych powodujące zmniejszenie ogólnego limitu inwestycyjnego inwestora naczelnego o więcej niż 10% wymagają poza ograniczeniami, o których mowa w ust. 2, ponadto uprzedniego uzgodnienia z zainteresowanymi resortami.

4. Wnioski do wiceprezesa Rady Ministrów o dokonanie zmian w planie inwestycyjnym mogą być składane do dnia 30 listopada.

§ 7. Zmiany w tytułach inwestycyjnych limitów na roboty budowlano-montażowe i prace projektowo-kosztorysowe wpływające na ich zakres rzeczowy dokonuje się za zgodą wykonawcy robót budowlano-montażowych lub prac projektowo-kosztorysowych. W razie braku zgody wykonawcy zgodę tę wyrazić może jednostka nadrzędna wykonawcy.

§ 8. 1. Zmiany porządkowe w planie inwestycyjnym polegają na przeniesieniu zadań rzeczowych z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, zmianie numeru tytułu lub nazwy inwestora, przeniesieniu limitów stanowiących udział w tak zwanych „inwestycjach wspólnych”, przeniesieniu limitów z tytułów zbiorczych na tytuły indywidualne, korekcie limitów robót budowlano-montażowych o wartość maszyn i urządzeń mylnie nie zaliczonych do wartości robót budowlano-montażowych lub analogicznej korekcie limitu nakładów na maszyny i urządzenia oraz na innych podobnych zmianach limitów o charakterze porządkowym, jeśli nie powodują one żadnej zmiany w zadaniach rzeczowych ustalonych w planie.

2. Zmiany porządkowe przeprowadza:

- 1) właściwy inwestor naczelny, jeżeli zmiany dotyczą podległych mu inwestorów bezpośrednich,
- 2) inwestor centralny, jeżeli zmiany dotyczą podległych mu inwestorów naczelných,
- 3) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jeżeli zmiany dotyczą inwestorów centralnych,

§ 9. Upoważnia się inwestorów centralnych w przypadkach uzasadnionych do rozszerzania lub ograniczania uprawnień inwestorów niższych szczebli. Uprawnienia inwestora bezpośredniego wynikające z § 4 ust. 1 nie mogą ulec ograniczeniu.

§ 10. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych dokonują co kwartał analizy przeprowadzonych w tym okresie zmian w terenowych planach inwestycyjnych. Prezydya wojewódzkich rad narodowych przesyłają właściwym resortom zestawienie dokonanych zmian w terenowych planach inwestycyjnych wraz z wynikami dokonanej analizy tych zmian z punktu widzenia ich wpływu na wykonanie zadań zawartych w rocznych terenowych planach inwestycyjnych, a w szczególności w zakresie planu przyrostu zdolności produkcyjnych i usługowych.

2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych dokonują co kwartał łącznej analizy przeprowadzonych w tym okresie zmian zarówno w planie centralnym, jak i w planach terenowych z punktu widzenia ich wpływu na wykonanie podstawowych zadań zawartych w rocznym planie inwestycyj-

nym, w szczególności w zakresie planu przyrostu zdolności produkcyjnych i usługowych.

3. Właściwy wiceprezes Rady Ministrów lub Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zażądać przedłożenia przez inwestora centralnego analizy całokształtu dokonanych zmian w planie inwestycyjnym.

§ 11. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przepisów wykonawczych o przeprowadzaniu zmian w planie inwestycyjnym i w planach sfinansowania inwestycji w terminie tygodnia od dnia wejścia w życie uchwały.

§ 12. Traci moc uchwała nr 237 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie zasad dokonywania zmian w planie inwestycyjnym i w planie budownictwa (Monitor Polski Nr 29, poz. 278, Nr 36, poz. 350 i Nr 90, poz. 1140).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

751

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 lipca 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Kolei, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego i Ministrowi Żeglugi uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 i z 1955 r. Nr 65, poz. 850 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrom: Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Żeglugi uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, wytwarzanych przez przedsiębiorstwa podległe danemu ministrowi, zbywanych wyłącznie podległym mu jednostkom, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite dla przedsiębiorstw państwowych ceny zbytu.

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrom: Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Żeglugi uprawnienia do ustalania:

- 1) cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych po raz pierwszy (nowa produkcja) przez przedsiębiorstwa podległe danemu ministrowi, zbywanych w kraju, jak i przeznaczonych na eksport, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite dla przedsiębiorstw państwowych ceny zbytu;
- 2) cen robót (usług) o charakterze przemysłowym, wyko-

nywanych przez podległe im przedsiębiorstwa dla odbiorców w kraju, jak i zagranicznych.

2. Ceny zbytu artykułów objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki zbytu lub handlowe (sprzedawane przez te jednostki lub na ich zlecenie) podległe innemu ministrowi należy uzgodnić z jednostką zbytu lub handlu będącą głównym dystrybutorem danego artykułu. Jeżeli artykuły te przeznaczone są dla nabywców podległych określonym resortom, cenę należy uzgodnić również z ministerstwem (centralnym zarządem), któremu podlegają główni nabywcy.

3. Ceny zbytu artykułów nie objętych dystrybucją jednostek zbytu lub handlu należy uzgodnić z ministerstwem (centralnym zarządem), któremu podlegają główni nabywcy. Jeżeli głównym producentem podobnych artykułów jest inne ministerstwo, przed uzgodnieniem ceny należy zasięgnąć opinii ministerstwa będącego głównym producentem. Opinię należy zasięgnąć w szczególności w tych przypadkach, gdy ze względu na możliwości alternatywnego zastosowania cenę należy ustalić w odpowiedniej relacji do cen zbliżonych artykułów.

4. Niezgłoszenie uwag co do projektowanej ceny w terminie 20 dni od doręczenia wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.

5. W razie nieosiągnięcia porozumienia w przypadkach określonych w ust. 2 i 3 wnioski o ustalenie cen kieruje się wraz z opinią zainteresowanych jednostek do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.